

ارزیابی نقش و عملکرد رسانه‌ها بر توسعه گردشگری ورزشی در استان آذربایجان شرقی

مصطفی میرآبادی^۱: دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

ملیحه گل زاده: کارشناس ارشد تربیت بدنی، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران

احمد کریمی: عضو هیات علمی گروه جغرافیا، مرکز مهاباد، دانشگاه پیام نور، مهاباد، ایران

پذیرش: ۱۳۹۷/۴/۲۰

صفحه ۶۰-۶۵

دریافت: ۱۳۹۶/۱۱/۱۵

چکیده

در زمینه ارزیابی نقش و عملکرد رسانه‌ها در توسعه گردشگری ورزشی، بررسی میزان تحقق وظایف کلی رسانه‌ها در رابطه با توسعه گردشگری ورزشی و همچنین نقش هر کدام از رسانه‌ها بصورت جداگانه در انجام وظایف مذکور، دو مبحثی هستند که باید مورد توجه قرار گیرند. استان آذربایجان شرقی با مرکزیت شهر تبریز از طرفی به دلیل دارا بودن جاذبه‌های و ظرفیت‌های مختلف گردشگری از جمله گردشگری ورزشی، به عنوان پایتخت گردشگری جهان اسلام در سال ۲۰۱۸ شناخته شده است و از سوی دیگر از رسانه‌های مختلف و فعال محلی نیز برخوردار است. این پژوهش از لحاظ هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی (همبستگی) است. بهمنظور جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز جهت تجزیه و تحلیل‌های مدنظر تحقیق، از روش‌های استنادی و میدانی در قالب توزیع پرسشنامه (بین ۱۰۶ نفر از کارشناسان و متخصصان مربوطه) استفاده شده است. همچنین جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها، از سنجش‌های آماری در نرم‌افزار SPSS بهره گرفته شده است. نتایج نشان داد به جز دو مؤلفه اطلاع رسانی و پخش سریع و دقیق اخبار در زمینه رویدادهای ورزشی و پوشش رسانه‌ای رویدادهای مهم ورزشی، که رسانه‌های مورد بررسی در آنها عملکرد نسبتاً موفقی داشته‌اند، در سایر مؤلفه‌ها، عملکرد رسانه‌ها ضعیف بوده است. همچنین مشخص شد که مؤلفه آگاهسازی و شفافسازی در تبیین و تحلیل مسائل و مشکلات توسعه گردشگری ورزشی و به چالش کشیدن مسئولان، ارگان‌ها و نهادهای مربوطه در این زمینه، اثرگذارترین عاملی است که می‌تواند موجب توسعه گردشگری ورزشی در استان آذربایجان شرقی شود. در نهایت معلوم گشت که در بین رسانه‌های مورد بررسی، تلویزیون با اختلاف معنی داری، بهترین عملکرد و رادیو نیز ضعیف ترین عملکرد را در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی در استان داشته‌اند.

واژه‌های کلیدی: رسانه، توسعه، گردشگری ورزشی، استان آذربایجان شرقی.

^۱. نویسنده مسئول: Mirabadi1985@gmail.com

مقدمه:

یکی از بخش‌های مهم و پراهمیت که قابلیت تبدیل به امر فراخشی در صنعت گردشگری را دارد، ورزش است که از آن به عنوان گردشگری ورزشی نام برده می‌شود (قیامی‌راد و همکاران، ۱۳۸۷: ۴۳). در دنیای امروزی، گردشگری ورزشی منبعی سرشار از سود و درآمد است و هر کشوری که بتواند شرایط استفاده از این منبع را فراهم کند از موهب و مزایای آن بهره مند خواهد شد. آمارها بیانگر این است که بسیاری از کشورهایی که شرایط مناسبی در خصوص گردشگری ورزشی دارند، بخش عظیمی از اقتصاد خود را از طریق اقتصاد گردشگری ورزشی اداره می‌کنند (Cho, 2001: 55). گردشگری ورزشی جزئی از صنعت گردشگری به حساب می‌آید که می‌تواند با برنامه‌ریزی اصولی مناسب و شناسایی مزیت‌ها و محدودیت‌های آن، نقش مؤثری در توسعه ملی و تنوع بخشی به اقتصاد ملی بر عهده داشته باشد (یاوری و همکاران، ۱۳۹۵: ۲۳۴). گردشگری ورزشی یک صنعت پویا و در حال رشد است و به یکی از استراتژی‌های مهم تجاری و اقتصادی بر بازسازی اجتماعی و اقتصادی مناطق شهری و روستایی، به خصوص مناطق دور افتاده جهت ایجاد درآمد، اشتغال و توسعه زیرساخت‌ها برای اکثر کشورها تبدیل شده است (زیتونلی و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۰). از این رو امروزه بسیاری از شهرها از میزبانی رویدادهای ورزشی استفاده می‌کنند و گردشگران زیادی را تحریک می‌کنند (Gratton et al, 2012:36). آنچه در این رابطه بسیار حائز اهمیت است شناساندن و پرداختن به ظرفیت‌های مختلف گردشگری (به ویژه گردشگری ورزشی) در مناطق مستعد می‌باشد. در این زمینه، رسانه‌های جمعی اصلی ترین نقش را در توسعه صنعت گردشگری و شناساندن و معرفی جاذبه‌های گردشگری بر عهده دارند و به این ترتیب به خوبی می‌توانند زمینه‌ای مناسب برای اجرا و تکمیل طرح‌های گردشگری فراهم کنند (رضاقلی زاده، ۱۳۸۹: ۱۶۱). ناگفته نماند که نقش رسانه‌ها صرفاً در معرفی، اطلاع رسانی و تصویرسازی در زمینه جاذبه‌ها و رویدادهای گردشگری و ورزشی خلاصه نمی‌شود، بلکه رسانه‌های مختلف بر حسب ویژگی‌هایی که دارند می‌توانند نقشی چالشی و سازنده داشته باشند و در تبیین و تحلیل مشکلات سر راه توسعه گردشگری ورزشی، جلب مشارکت، مسایل فرهنگی مرتبط با گردشگری ورزشی، تامین متابع اقتصادی برای بخش ورزش و ... اثرات چشمگیری داشته باشد. علیرغم ظرفیت‌های قبل ملاحظه ای که در صنعت گردشگری، به ویژه گردشگری ورزشی در ایران وجود دارد، اما این صنعت به دلیل ضعف‌های ساختاری مختلف، کماکان نتوانسته است شکوفا شده و نقشی قابل توجه در اقتصاد ملی ایفا کند. یکی از عواملی که می‌بایست در راستای ترویج و توسعه گردشگری، به ویژه گردشگری ورزشی نقشی اساسی ایفا کند اما در عین حال کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند، رسانه‌های جمعی می‌باشند.

در این بین استان آذربایجان شرقی، به ویژه شهرستان تبریز در چند سال گذشته میزبان رویدادهای ورزشی مهم و جذابی در سطح ملی و حتی بین المللی بوده و همچنین پتأسیل میزبانی رویدادهای مهم فرهنگی و ورزشی در در سطح ملی و بین المللی دارد. شایان ذکر است که شهر تبریز از سوی کارشناسان نهمنام اجلاس وزیران گردشگری کشورهای عضو سازمان همکاری‌های اسلامی به عنوان پایتخت گردشگری جهان اسلام در سال ۲۰۱۸ انتخاب و معرفی شد. تبریز یکی از ۸ شهر تاریخی ایران است. ۱۸۰۰ اثر تاریخی در استان آذربایجان شرقی ثبت شده است که حدود نصف آن در تبریز وجود دارد. این شهر مولفه‌های گردشگری اسلامی را در حد مقبول احراز کرده است اما نکته مهم این است که این انتخاب یک فرصت طلایی برای تحقق بسیاری از اهداف کلان در گردشگری به شمار می‌آید که ترویج و توسعه گردشگری ورزشی در کنار پتأسیل‌های مذکور می‌تواند از جمله این اهداف باشد. به عبارت دیگر وجود جاذبه‌های مختلف تاریخی، فرهنگی و طبیعی در استان آذربایجان شرقی (به ویژه شهر در تبریز) علاوه بر جذب گردشگران در بسترهای فرهنگی، تاریخی و طبیعی می‌تواند حمایت کننده گردشگری ورزشی نیز باشد. لذا این استان هر ساله میزبان مسابقات هیجان‌انگیز و باشکوهی است که در اقصی نقاط استان (به ویژه شهر تبریز) انجام می‌شوند. از طرف دیگر وجود پیست‌های اسکی، دهکده المپیک، پیست دوچرخه سواری، استادیوم‌ها و دیگر امکانات ورزشی به همراه برگزاری تورنمنت‌ها و تورهای بین المللی ورزشی (از جمله تور دوچرخه‌سواری بین المللی آذربایجان به عنوان قدیمی‌ترین تور دوچرخه‌سواری آسیا) و همچنین برگزاری مسابقات و جشنواره‌های بازی‌های بومی و محلی این منطقه، می‌تواند هر بیشتر اهمیت نقش ورزش و به تبع آن گردشگری ورزشی را در این استان مشخص نماید. از سوی دیگر این استان از رسانه‌های متعدد محلی (از جمله تلویزیون، مطبوعات و نشریات محلی، رسانه‌های اینترنتی و ...) برخوردار است. به طوری که بنا به گزارشات سایت استانداری آذربایجان شرقی و سایت خانه مطبوعات استانی (در سال ۱۳۹۶)، در حدود ۱۲ خبرگزاری و ۴۰ پایگاه خبری و اطلاع رسانی، به همراه ۱۱۵ عنوان از نشریات مختلف علمی، تخصصی و اطلاع رسانی در این استان فعالیت دارند. افزون بر این وجود مرکز صداوسیمای آذربایجان شرقی که در سال ۱۳۹۶ حائز رتبه سوم در بین مراکز سیمای استان‌ها شده است، همگی نشان از وجود ظرفیت‌ها و امکانات مناسب به لحاظ کمی و کیفی در استان آذربایجان شرقی است. نکته قابل تأمل اینست که

علیرغم ظرفیت‌ها و جاذبه‌های گردشگری اشاره شده، سازوکار مشخصی وجود نداشته تا به صورت شفاف و هدفمند نقش و وظایف رسانه‌ها را در راستای توسعه و ترویج گردشگری، به ویژه گردشگری ورزشی، شناسایی نموده و یا در این‌جا نقش رسانه‌ها در این زمینه سیاست و برنامه مشخصی را ارائه نماید، لذا پژوهش حاضر می‌کوشد تا هم مؤلفه‌ها و کارکردهای مختلف رسانه‌ای در زمینه ترویج گردشگری ورزشی مورد سنجش قرار دهد و هم عملکرد رسانه‌های مختلف را در این زمینه ارزیابی نماید تا بدین شکل وضعیت و میزان اثر گذاری مؤلفه‌های مختلف مربوط به رسانه، در زمینه ترویج گردشگری ورزشی مشخص شود و هم جایگاه و ظرفیت فعلی رسانه‌ها در تحقق وظایف‌شان در زمینه ترویج گردشگری ورزشی معلوم گردد. تا در نهایت با بهره‌گیری از نتایج تحقیق بتوان هر چه بیشتر به تبیین و ارتقاء جایگاه رسانه‌ها در ترویج و توسعه گردشگری ورزشی استان آذربایجان شرقی توجه نمود. بدین منظور پرسش‌های اصلی پژوهش عبارتند:

- مؤثرترین مؤلفه‌ها و کارکردهای مختلف رسانه‌ای در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی کدام‌ها هستند؟
- جایگاه و عملکرد فعلی رسانه‌های مختلف در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی چگونه است؟

پیشینه و مبانی نظری تحقیق:

گردشگری ورزشی، به عنوان سومین صنعت رایج در جهان، با دو هدف درآمدزایی و اشتغال‌زایی یکی از منابع مهم هر جامعه در راستای نیل به اهداف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی قلمداد می‌شود (خطیب زاده و همکاران، ۱۳۹۲). این نوع گردشگری، در چند دهه اخیر رشد فراوانی داشته است. بسیاری از کشورها در این زمینه اقدام به پژوهش، برنامه‌ریزی، سرمایه گذاری و به ویژه بازاریابی می‌کنند و از این محل توانسته اند گردشگری را در کشور خود توسعه داده و از فواید زیاد آن در زمینه‌های اقتصادی بهره برداری کنند (عباسی، ۱۳۸۹: ۲۲). تعاریف و دیدگاه‌های مختلفی درباره گردشگری ورزشی ارائه شده است. وید و بالا جهانگردی ورزشی را سپری کردن اوقات فراغت با فعالیت‌های ورزشی، به عنوان تماشاگر یا شرکت کننده، تعریف می‌کنند (اصفهانی، ۱۳۸۸: ۳۴). تعریف دیگری از گردشگری ورزشی این چنین است: «مسافت به دلایل غیر تجاری برای مشاهده یا شرکت در فعالیت‌های ورزشی که دور از محل زندگی باشد» (Hinch, & Higham, 2004: 39). از تعاریف فوق می‌توان به دو نوع گردشگر ورزشی فعال و غیرفعال اشاره کرد؛ در گردشگری ورزشی فعال خود فرد در فعالیت‌های ورزشی شرکت می‌کند، در حالی که در گردشگری ورزشی غیرفعال افراد عموماً به عنوان تماشاگر، فعالیت‌های ورزشی را مشاهده می‌کنند. اثرات مثبت و بالقوه گردشگری ورزشی در میزان رویدادهای بزرگ ورزشی بر جامعه میزان براساس تحقیقات صورت گرفته در ۶ عامل کلی زیر (جدول ۱) خلاصه شده است:

جدول ۱- اثرات مختلف گردشگری ورزشی بر جامعه میزان

اثرات	موارد
اقتصادی	افزایش فعالیت‌های اقتصادی، ایجاد شغل، افزایش عرضه کار، افزایش استانداردهای زندگی، افزایش درآمد ملی
گردشگری- تجاری	افزایش آگاهی نسبت به منطقه بعنوان یک مقصد گردشگری- مسافرتی، افزایش دانش در رابطه با ظرفیت‌ها، جهت سرمایه گذاری و فعالیت‌های تجاری در منطقه، ایجاد جذابیت‌های جدید گردشگری و اقامتی
فیزیکی- محیطی	ساخت تسهیلات جدید، رشد زیرساخت‌های محلی، حفظ آثار باستانی، رشد و توسعه محیط‌های طبیعی، رشد توسعه محیط‌های شهری، ارتقاء و توسعه ورزش
اجتماعی- فرهنگی	افزایش درک فرهنگی، افزایش سطح ثابت علاقه مندی و مشارکت در انواع فعالیت‌های وابسته به رویداد، گسترش تعاملات اجتماعی و ارتباطات فرهنگی بین المللی، گسترش ارزش‌ها و رسومات منطقه‌ای، افزایش تساوی نژادی
روانی	افزایش درک فرهنگی، افزایش سطح ثابت علاقه مندی و مشارکت در انواع فعالیت‌های وابسته به رویداد، گسترش تعاملات اجتماعی و ارتباطات فرهنگی بین المللی، گسترش ارزش‌ها و رسومات منطقه‌ای، افزایش تساوی نژادی
سیاسی- مدیریتی	شناخت و تصدیق بین المللی برای جامعه میزان و ارزش‌های آن، توسعه مهارت‌ها از جمله برنامه‌ریزان، توسعه درک بین المللی، گسترش پیام‌صله و دوستی با سایر ملل

(منبع: Preuss & Solberg: 2006).

از سوی دیگر وسائل ارتباط جمعی به عنوان یک نهاد اجتماعی، با دیگر نهادهای موجود در جامعه روابط مبادلاتی متقابل دارد. بدون شک این نهاد اجتماعی در روند تغییرات اجتماعی و رشد اقتصادی، عامل مهمی تلقی می‌شود (کاووسی و هاشمی، ۱۳۹۰: ۹۳). ارتباطات به معنای عام نشانگر ساختارهای سیاسی، اقتصادی و فرهنگی در یک جامعه مشخص است. در چارچوب

های چنین ساختارهایی است که تعامل اجتماعی میان افراد و در نهایت، مشارکت رخ می دهد. در واقع می توان گفت که فرایند توسعه، رابطه پایداری با تعامل میان مردم و مشارکت فعالی گروه های مختلف اجتماعی دارد. این امر صورت نمی گیرد مگر در پرتو نظام جامع ارتباطی - اطلاعاتی که می تواند تا حد زیادی در رفع اختلافات، تضادهای موجود در ارزش ها و رفتارهای مردم و فراهم آوردن محیط مساعد برای توسعه ملی، موثر باشد. این پدیده، در جوامع در حال توسعه یا کم رشد، به دلیل بومی نبودن و نهادی نشدن وسایل ارتباطی مدرن و برخورد آن با وسایل ارتباطی سنتی، به عنوان نیروی اجتماعی فعال، مسائل و مشکلات کم و بیش مشابهی را پدید آورده است (دادگران، ۱۳۹۴: ۱۳۱). به طور کلی نیازهای روزافزون گروه های وسیع انسانی به استفاده از وسایل ارتباطی، برای این وسایل وظایف اجتماعی متعددی پدید آورده است که در زیر به آنها پرداخته می شود:

الف - نقش خبری و اطلاع رسانی: پخش خبر و اطلاع رسانی که با انتقال سریع، بی طرفانه و آگاهی بخش اخبار و وقایع همراه است (خالدیان و همکاران، ۱۳۹۲: ۵۰). توضیح اینکه وظیفه و نقش اساسی وسایل ارتباط جمعی، انتشار جریان رویدادهای اجتماعی است و همین امر به انسان امکان می دهد محیط زندگی را بهتر بشناسد و با توجه به آن، احتیاجات فردی یا جمعی خود را مرتفع سازد (شاه محمدی، ۱۳۹۰: ۴۶). ب- آموزشی و پرورشی: با تجزیه و تحلیل وظایف خبری وسایل ارتباطی، می توان نقش آموزشی و پرورشی آنها را که محصول انتشار اطلاعات عینی و ارایه روش های صحیح زندگی است، نیز معرفی کرد. (شاه محمدی، ۱۳۸۵: ۳۹). ج- وظیفه راهنمایی و رهبری: نقش رهبری کننده وسایل ارتباطی و تاثیر آنها در بیداری و ارشاد افکار عمومی، اکنون بر هیچ کس پوشیده نیست و روز به روز نیز بر اهمیت آن افزوده می شود (شاه محمدی، ۱۳۹۰: ۴۷). د- وظیفه تفریحی و تبلیغی: وسایل ارتباطی، علاوه بر وظایف مهم خبری، آموزشی، راهنمایی و رهبری که در سازندگی و آمادگی افراد برای زندگی اجتماعی نقش اساسی دارند وظایف تفریحی و تبلیغی نیز انجام می دهند (شاه محمدی، ۱۳۸۵: ۴۱). ه- نقش همگن سازی: باعث نزدیکی سلیقه ها، خواست ها و انتظارهای افراد جامعه می شود (خالدیان و همکاران، ۱۳۹۲: ۵۰). و- نقش آگاه سازی: با نگاهی ژرف در علل بنیادی رویدادها و تحلیل اخبار و تشریح آن می پردازد. ی- نقش احساس تعلق و مشارکت اجتماعی: پلی بین افراد جامعه که آنان را از تعلق خود به یک کل آگاه می سازد (داودی، ۱۳۷۹: ۵۴).

رسانه ها و توسعه گرددشگری ورزشی:

عوامل بسیاری می تواند در توسعه گرددشگری یک کشور نقش ایفا کند و رسانه ها از جمله عواملی هستند که نقش قابل توجهی در این زمینه دارند. رسانه ها با داشتن نقش هایی چون فرهنگ سازی، آموزش، اطلاع رسانی و ایجاد مشارکت اجتماعی در توسعه صنعت گرددشگری و گرددشگری ورزشی نقش تعیین کننده ای دارند (حمیدی، ۱۳۹۳: ۳). تعامل بین رسانه و گرددشگری فرستاده های را برای کسب آگاهی های عمیق در خصوص الگوهای مصرف گرددشگران فراهم می کند که این امر به نحوی غیرقابل اجتناب، به شیوه و سازوکار تولید انواع کالا و خدمات برای جلب هر چه بیشتر آنان شکل می دهد. مقاصدی که در کانون تجارب گرددشگری قرار دارند، در نهایت، شکل دهی می شوند و به منظور برانگیختن تمایلات مصرف گرایانه و رشد تقاضای بازارهای عظیم، بار دیگر، مورد بازنگری قرار می گیرند. در نتیجه، رسانه های گرددشگری حوزه ای مطالعاتی به شمار می روند که ممکن است به نحوی بر جسته آگاهی ما را نسبت به فرایندها و کار کردهای گرددشگری افزایش دهند (رضاقلی زاده، ۱۳۸۹: ۱۶۱). رسانه ها می توانند به شکل های مختلف انگیزه های سفر در گرددشگران ورزشی را مورد بررسی قرار دهد با نظر سنجی در رسانه های مختلف انگیزه های اصلی سفرها را بشناسد و درباره عامل های شناخته شده برنامه تهیه کرده یا مطلب چاپ کند. در عین حال، عوامل رسانه های جمعی می توانند با تهیه گزارش از کشورهای پیشو از زمینه گرددشگری ورزشی و بحث در برنامه های مختلف با کارشناسان این صنعت راهبردهایی برای توسعه گرددشگری ورزشی در داخل کشور پیدا کند (حمیدی، ۱۳۹۳: ۱۴). در جمع بندی مطالب ارائه شده در رابطه با ماهیت رسانه های جمعی و نقش آنها در جنبه های مختلف توسعه می توان کارکرد و نقش رسانه ها را در موارد ذیل تعریف و تدوین نمود: اطلاع رسانی دقیق و سریع، پوشش رویدادها، مناسبات و مسائل، همگن سازی و نزدیک کردن سلایق، خواست ها و انتظارات افراد جامعه، اشاعه مفاهیم و ارزش های مورد نظر و تقویت احساس تعلق و مشارکت اجتماعی در این زمینه، دارا بودن سیاست ها و راهبردهای مشخص، و

منسجم و هماهنگ، پرداختن به جنبه‌های آموزشی و تحقیقاتی در زمینه‌های مورد نظر از طریق تدوین برنامه‌های (یا مطالب) آموزشی و پژوهشی در این زمینه‌ها، توجه به تقویت ارتباطات اجتماعی و میان فرهنگی، تلاش در جلب مشارکت عمومی در زمینه‌های مختلف مورد نظر، آگاه‌سازی و شفاف‌سازی در تبیین و تحلیل مسائل و مشکلات مربوط به موضوع و به چالش کشیدن مستواً، ارگان‌ها و نهادهای مربوطه در راستای نیل به اهداف مورد نظر، همچنانکه اشاره شد مذکور از مهمترین نقش‌ها و وظایف رسانه‌های جمعی در رابطه با موضوعات و مسائل مختلف جامعه می‌باشد که می‌توان این موارد را به موضوع مورد بحث این پژوهش، یعنی توسعه گردشگری ورزشی نیز تعمیم داد. از این رو مؤلفه‌های سنجش شده در این پژوهش به همین شیوه تهییه و تدوین شده‌اند. در ادامه در جهت بهره‌گیری از تجربیات پیشین و تبیین بهتر مسأله پژوهش، به برخی از مهمترین مطالعات انجام شده داخلی و خارجی، اشاره می‌گردد:

مرسیل^۱ (۲۰۱۵)، پژوهشی در خصوص تأثیر رسانه‌ها در شکل دادن به تصویر تبت انجام داد، در این پژوهش، تأثیرات رسانه‌ها، تصاویر ارائه شده از طریق بروشورها، فیلم‌ها، کتاب‌ها و مجموعه‌ای از مطالب مرتبط با تبت که به گردشگران آنی ارائه شده بود، با تصورات و ادراکات آنان از کشور مورد مطالعه، مقایسه شد. یافته‌های پژوهش نشان دادند که همبستگی عمیقی بین تصورات گردشگران و بازنمایی رسانه‌ها از تبت وجود دارد. از این‌رو، مرسیل ادعا می‌کند نمونه‌هایی از مباحثات یا واکنش‌های مخالف درباره بازنمایی رسانه‌ها وجود دارد که شاید بازتابی از پیشینه فرهنگی و اجتماعی افراد باشد. کرستیا^۲ و همکاران (۲۰۱۵)، در مقاله‌ای با عنوان نقش رسانه‌ها در ترویج گردشگری مذهبی در رومانی، به تحلیل بازار گردشگری مذهبی در شمال مولدووا و بررسی عملکردهای حمایتی رسانه‌ها از این بازار گردشگری پرداخته‌اند. یافته‌های پژوهش نشان داد که به دلیل پوشش رسانه‌های ضعیف، این بازار گردشگری در سطوح ملی و بین‌المللی کمتر شناخته شده است. آزووبویکه^۳ و همکاران (۲۰۱۷)، در پژوهشی تحت عنوان نقش رسانه‌ها در توسعه گردشگری نیجریه: تجربه ایالت ریوز، به ارزیابی نقش رسانه‌ها در بازنده سازی فعالیت‌ها و جاذبه‌های فرهنگی در ایالت ریوز، پرداختند. نتایج این پژوهش نشان داد که کارکرد فعلی رسانه‌ها در این زمینه ناکافی و نارسا بوده است. بر این اساس توصیه می‌کند که فعالیت‌ها و جاذبه‌های بومی و فرهنگی موجود در محدوده مورد مطالعه بیشتر مورد توجه قرار گیرد تا در نهایت به رونق گردشگری فرهنگی در منطقه و در نهایت در کشور نیجریه بینجامد.

رضاقلی زاده (۱۳۸۹)، پژوهشی با عنوان مروری بر نقش رسانه‌ها بر گردشگری به انجام رساند. تصور از مقصود و بازنمایی‌های رسانه‌ای از نکات مورد توجه در این پژوهش است که به بررسی رابطه بین گردشگری و رسانه می‌پردازد. در بحث توسعه چارچوب برای مطالعه گردشگری و رسانه، روزنامه نگاری گردشگری و مفاهیم کلیدی آن شامل زمان بندی، قدرت و هویت و تجارب و پدیدارشناسی و همچنین در بخش دیگری رویکردهای بررسی گردشگری و رسانه از دیدگاه‌های بازاریابی، تأثیرات رسانه‌ای، جامعه‌شناختی و فرهنگی- انتقادی مورد توجه قرار گرفته و سپس بحث فیلم‌های محرك گردشگری به عنوان جنبه‌ای از گردشگری فرهنگی معرفی و در نهایت، درباره توسعه صنعت گردشگری در ایران پیشنهادهایی ارائه شده است. جاوید و همکاران (۱۳۹۱)، در پژوهشی تحت عنوان نقش اینترنت و رسانه‌های نوین در بازاریابی گردشگری ورزشی، با استفاده از تحلیل عاملی اکتشافی و تائیدی به نتیجه دست یافتند که دو عامل «بسته‌های گردشگری» و «تبلیغ جاذبه‌ها» در این زمینه قابل تشخیص‌اند. همچنین آزمون تحلیل عاملی تأییدی شاخص «بهره‌گیری مناسب و سریع تر از منابع اطلاعاتی و تبلیغاتی» را در مولفه‌ی بسته‌های گردشگری و شاخص «معرفی جاذبه‌ها به گردشگران ورزشی» را در مؤلفه تبلیغ جاذبه‌ها در به عنوان شاخص‌های مهم در توسعه گردشگری ورزشی شناسایی کرد. مهدی‌زاده ملاباشی (۱۳۹۵)، رساله دکتری خود را تحت عنوان طراحی الگوی برنامه‌ریزی رسانه‌ای مبتنی بر گردشگری مذهبی در ایران، مورد: کشور آذربایجان، به انجام رساند. در این پژوهش مشخص شد، مهم‌ترین رسانه‌مورد مصرف که میزان و ساعات و حوزه مصرف آن روزبه‌روز در حال گسترش در کشور مورد مطالعه است، اینترنت و شبکه‌های اجتماعی است. این پژوهش در مراحل بعد، گام‌های برنامه‌ریزی رسانه را

¹ Mercille

² Cristea

³ Azubuike

استخراج نموده است که عبارتند از: ۱- انتخاب رسانه ۲- شناخت عوامل مؤثر بر برنامه ریزی رسانه‌ای مبتنی بر رونق گردشگری مذهبی در ایران ۳- ارائه الگوی تجمیعی و نهایی و پیش‌بینی روابط بین عوامل ۴- ترسیم الگوی نهایی برنامه ریزی رسانه‌ای مبتنی بر رونق گردشگری مذهبی. لذا شبکه‌های اجتماعی مجازی انتخاب و بیست عامل مؤثر بر برنامه ریزی رسانه‌ای آن برای رونق گردشگری مذهبی استخراج و سپس این عوامل اولویت‌گذاری شدند.

روش تحقیق:

پژوهش حاضر از نوع کاربردی بوده که در سال ۱۳۹۶ در سطح استان آذربایجان شرقی انجام گرفته است. همچنین روش پژوهش حاضر توصیفی- تحلیلی و همبستگی و شیوه جمع‌آوری اطلاعات آن اسنادی و میدانی می‌باشد. بدین ترتیب که ابتدا به منظور شناخت محدوده مورد مطالعه و همچنین انتخاب متغیرهای اصلی و قابل سنجش جهت تحلیل مساله، به مطالعه کتب، پایان‌نامه‌ها و همچنین مقالات مرتبط پرداخته شد و پس از شناسایی سنجه‌های مختلف مربوط به ارزیابی نقش و عملکرد رسانه‌های مختلف در ترویج و توسعه گردشگری ورزشی، پس از اعلام نظر اساتید و کارشناسان مرتبط با موضوع، متغیرهای مستقل و وابسته مربوطه، انتخاب شدند. این مولفه‌ها که بر اساس مبانی نظری موجود و تائید کارشناسان تهیه و سنجش شده اند عبارتند از: اطلاع رسانی و پخش سریع و دقیق اخبار در زمینه رویدادهای ورزشی، پوشش رسانه‌ای رویدادهای مهم ورزشی (پخش و گزارش)، همگن سازی و نزدیک کردن سلایق، خواست‌ها و انتظارات افراد جامعه در زمینه ترویج گردشگری ورزشی، اشاعه مفاهیم و ارزش‌های مورد نظر گردشگری ورزشی و تقویت احساس تعلق و مشارکت اجتماعی در این زمینه، دارا بودن سیاست‌ها و راهبردهای مشخص، و منسجم و هماهنگ در حوزه ترویج گردشگری ورزشی، پژوهشی در به جنبه‌های آموزشی و تحقیقاتی در زمینه گردشگری ورزشی از طریق تدوین برنامه‌های (یا مطالب) آموزشی و پژوهشی در این زمینه، توجه به تقویت ارتباطات اجتماعی و میان فرهنگی در بستر گردشگری ورزشی، تلاش رسانه در جلب مشارکت عمومی و سرمایه‌گذاری (به ویژه بخش خصوصی) جهت تقویت زیرساخت‌ها مرتبط با گردشگری ورزشی و برگزاری مسابقات و جشنواره‌های ورزشی، آگاه سازی و شفاف سازی در تبیین و تحلیل مسائل و مشکلات توسعه گردشگری ورزشی و به چالش کشیدن مسئولان، ارگان‌ها و نهادهای مربوطه در این زمینه که به عنوان متغیرهای مستقل در نظر گرفته شده اند. همچنین کارکرد و عملکرد رسانه در ترویج و توسعه گردشگری ورزشی نیز به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شده است. جامعه آماری تحقیق مطابق جدول ۲ شامل متخصصان و دست‌اندرکاران رسانه و ارتباطات، گردشگری ورزشی از سازمان‌ها و ادارات تابعه، همچون دانشگاه‌ها (اساتید، فارغ التحصیلان و دانشجویان بومی مقطع دکتری رشته‌های مدیریت جهانگردی، علوم ارتباطات، جغرافیا و برنامه ریزی گردشگری، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، و مدیریت ورزشی)، سازمان ورزش و جوانان، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، شهرداری کلان‌شهر تبریز و ... که در زمینه تکمیل پرسشنامه همکاری حاضر به همکاری بودند، (جمعاً ۱۰۶ نفر) می‌باشند که نمونه گیری به صورت تمام شماری انجام شده است. نرم‌افزار مورد استفاده در این پژوهش SPSS می‌باشد. بدین ترتیب، ابتدا در نرم‌افزار SPSS به سنجش پایایی پرسشنامه با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ و سنجش کفایت حجم نمونه و همچنین روابی سازه‌ای پرسشنامه با به کار گیری آزمون‌های KMO و بارتلت اقدام شده است. سپس جهت سنجش وضعیت و سطح شاخص‌های مربوطه به عملکرد رسانه‌های مختلف در توسعه گردشگری ورزشی استان از آزمون T-test تک نمونه‌ای مستقل بهره‌گیری شده است. در گام بعدی نیز با استفاده از مدل رگرسیون خطی چندگانه، میزان و معنی‌داری اثرات هرکدام از متغیرهای مستقل، بر کارکرد و عملکرد کلی رسانه در ترویج و توسعه گردشگری ورزشی استان آذربایجان شرقی، به عنوان متغیر وابسته، سنجش شده است. در آخر نیز از آزمون‌های ANOVA و LSD به منظور ارزیابی و مقایسه رسانه‌های مختلف بر اساس مولفه‌های مورد مطالعه (عملکردهای مورد مطالعه) بهره گرفته شده است.

جدول ۲- مشخصات خبرگان پاسخده‌نده به پرسشنامه پژوهش

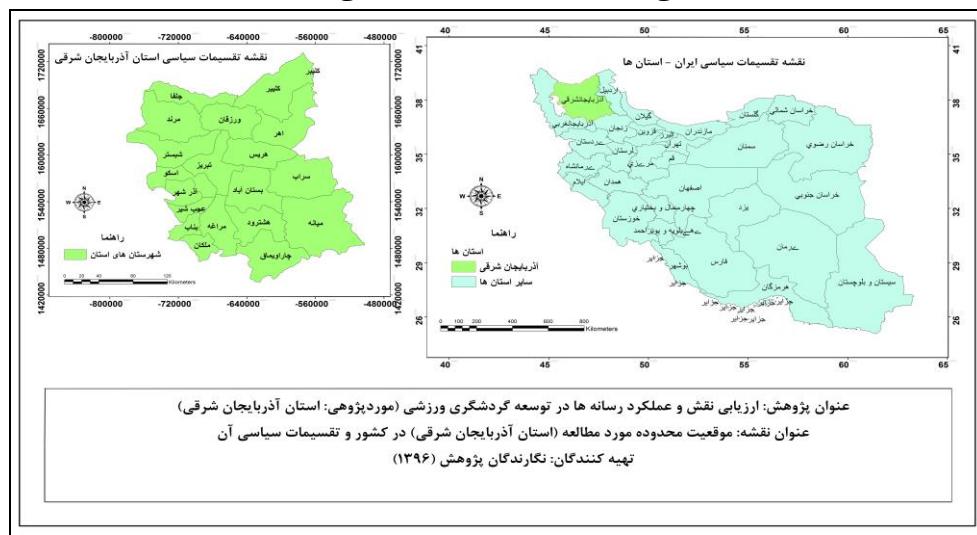
ردیف	خبرگان	تعداد
۱	کارشناسان صدا و سیما استان آذربایجان شرقی	۱۹
۲	کارشناسان خانه مطبوعات استان آذربایجان شرقی	۱۳
۳	کارشناسان اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی استان آذربایجان شرقی	۱۲
۴	کارشناسان اداره ورزش و جوانان استان آذربایجان شرقی	۱۸
۵	دانش آموختگان دکتری علوم ارتباطات	۱۴
۶	دانش آموختگان دکتری مدیریت جهانگردی	۱۱
۷	دانش آموختگان دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی گردشگری	۷
۸	دانش آموختگان دکتری مدیریت ورزشی	۷
۹	دانش آموختگان دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری	۶

مأخذ: نگارندگان، ۱۳۹۶.

محدوده مورد مطالعه:

استان آذربایجان شرقی با ۸۸/۴۵۴۹۰ کیلومتر مربع وسعت در گوشه شمال غربی فلات ایران قرار دارد. این استان از شمال با رود ارس و جمهوری اذربایجان، نخجوان و ارمنستان، از غرب با استان آذربایجان غربی، از جنوب با استان های زنجان و آذربایجان غربی و از شرق با استان اردبیل مرز مشترک دارد. از نظر مختصات جغرافیایی مدارهای ۲۶ درجه و ۳۹ دقیقه و ۴۵ درجه و ۳۶ دقیقه شمالی، منتهی الیه شمالی و جنوبی و نصف النهارات ۵ درجه و ۴۸ دقیقه و ۲۲ درجه و ۴۸ دقیقه منتهی الیه غربی و شرقی استان را می پوشانند (اکبری و همکاران، ۱۳۹۵: ۲۰۹). این استان بر اساس آخرین سرشماری نفوس و مسکن در سال ۱۳۹۵ دارای ۳۹۰۹۶۵۲ نفر جمعیت است و از ۲۱ شهرستان تشکیل شده است (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵).

شکل شماره ۱ موقعیت استان آذربایجان شرقی و شهرستان های آن را نشان می دهد.

شکل ۱- موقعیت استان آذربایجان شرقی در کشور و تقسیمات سیاسی استان - (منبع: نگارندگان، ۱۳۹۶).

بحث و ارائه یافته‌ها:

جهت بررسی پایایی پرسشنامه و سنجش پذیر بودن آزمون آلفای کرونباخ تمامی ۱۱ مؤلفه تحت یک متغیر به نام عملکرد رسانه های مختلف (میانگین نمرات کلیه رسانه ها) در ترویج و توسعه گردشگری ورزشی استان آذربایجان شرقی، قرار گرفتند که نتیجه آزمون آلفای کرونباخ در ۳۰ نمونه اولیه پرسشنامه برابر است با ۰/۷۱۵، لذا با توجه به مقدار بدست آمده آلفای کرونباخ که بالاتر از ۰/۰ است می توان گفت که پرسشنامه توزیع شده از پایایی قابل قبولی برخوردار می باشد. همچنین مقدار بدست آمده برای آزمون KMO برابر با ۰/۶۵۸ (بیش از ۰/۰/۶) و کای اسکوئر برابر با ۱۴۹۴/۷۸۰ می باشد و سطح معنی داری

آزمون بارتلت نیز برابر با 0.000 (کمتر از 0.05) است. بنابراین می توان گفت که پرسشنامه توزیع شده از روایی درونی و ساختاری قابل قبولی برخوردار می باشد و همچنین کفایت حجم نمونه نیز بسیار مطلوب می باشد.

ارزیابی عملکردهای رسانه ای در زمینه ترویج و توسعه گرددشگری ورزشی در استان آذربایجان شرقی:

در این بخش به منظور ارزیابی عملکردهای مربوط به رسانه های مختلف در توسعه گرددشگری ورزشی استان آذربایجان شرقی از آزمون $T.test$ تک نمونه ای مستقل استفاده شده است که نتایج آن در جدول ۳ مشخص شده است.

جدول ۳- ارزیابی عملکردهای مربوط به رسانه های مختلف در توسعه گرددشگری ورزشی استان با استفاده از آزمون $T.test$

Test Value = ۳						شاخص های آماری
فاصله اطمینان ۹۵ درصد	تفاوت میانگین	معنی داری	df	t		
حد بالا	حد پایین					
۰/۴۶۸	۰/۳۲۰	۰/۳۹۴	۰/۰۰۰	۱۰۵	۱۰/۶۰۲	اطلاع رسانی و پخش سریع و دقیق اخبار در زمینه رویدادهای ورزشی
۰/۲۰۲	۰/۰۱۶	۰/۱۰۹	۰/۰۲۱	۱۰۵	۲/۳۴۴	پوشش رسانه ای رویدادهای مهم ورزشی (پخش و گزارش)
-۰/۱۶۱	-۰/۰۳۰۶	-۰/۰۲۳۳	۰/۰۰۰	۱۰۵	-۶/۴۲۵	همگن سازی و نزدیک کردن سلابی، خواست ها و انتظارات افراد جامعه در زمینه ترویج گرددشگری ورزشی
۰/۱۳۴	-۰/۰۲۸۰	-۰/۰۲۰۷	۰/۰۰۰	۱۰۵	-۵/۶۶۲	اشاعه مفاهیم و ارزش های موردنظر گرددشگری ورزشی و تقویت احساس تعلق و مشارکت اجتماعی در این زمینه
-۰/۰۴۰۸	-۰/۰۵۶۸	-۰/۰۴۸۸	۰/۰۰۰	۱۰۵	-۱۲/۱۲۳	دارای بودن سیاست ها و راهبردهای مشخص، و منسجم و هماهنگ در حوزه ترویج گرددشگری ورزشی
-۰/۰۶۰	-۰/۰۲۰۴	-۰/۰۱۳۲	۰/۰۰۰	۱۰۵	-۳/۶۴۳	پرداختن به جنبه های آموزشی و تحقیقاتی در زمینه گرددشگری ورزشی از طریق تدوین برنامه های (یا مطالب) آموزشی و پژوهشی در این زمینه
۰/۰۵۶۹	-۰/۰۷۳۲	-۰/۰۶۵۰	۰/۰۰۰	۱۰۵	-۰/۱۵/۰۸۳۶	توجه به تقویت ارتباطات اجتماعی و میان فرهنگی در بستر گرددشگری ورزشی
-۰/۰۱۴۶	-۰/۰۲۸۷	-۰/۰۲۱۶	۰/۰۰۰	۱۰۵	-۶/۰۶۴	تلاش رسانه در جلب مشارکت عمومی و سرمایه گذاری (به ویژه بخش خصوصی) جهت تقویت زیرساخت ها مرتبه با گرددشگری ورزشی و برگزاری مسابقات و جشنواره های ورزشی
-۰/۰۲۴۳	-۰/۰۴۵۸	-۰/۰۳۵۰	۰/۰۰۰	۱۰۵	-۶/۴۹۰	آگاه سازی و شفاف سازی در تبیین و تحلیل مسائل و مشکلات توسعه گرددشگری ورزشی و به چالش کشیدن مسئلان، ارگان ها و نهادهای مربوطه در این زمینه
-۰/۰۱۱۲	-۰/۰۱۶۹	-۰/۰۱۴۰	۰/۰۰۰	۱۰۵	-۹/۰۸۷۸	کارکرد و عملکرد رسانه در ترویج و توسعه گرددشگری ورزشی

منبع: یافته های پژوهش، ۱۳۹۶

نتایج مندرج در جدول ۳ بیانگر آن است که از بین ۹ مولفه مورد بررسی مربوط به متغیرهای مستقل، ۷ مورد (بیشتر مولفه ها) در حد پایین تر از متوسط (ضعیف) قرار گرفتند و تنها ۲ مورد از آن ها بالاتر از حد متوسط (تاجدی مطلوب) ارزیابی شدند که آن دو مؤلفه عبارتند از: اطلاع رسانی و پخش سریع و دقیق اخبار در زمینه رویدادهای ورزشی و پوشش رسانه ای رویدادهای مهم ورزشی. دو عامل مذکور به عنوان اقدامات و گام های اولیه در زمینه ترویج و توسعه گرددشگری ورزشی است. دو عامل ذکر شده تنها به زمان و چگونگی انجام و همچنین پخش یا گزارش رویدادهای ورزشی می پردازند، به عبارت دیگر با تحقق مناسب آنها تنها پیش شرط های گرددشگری ورزشی فراهم شده اند (یعنی توجه به رویداد ورزشی به عنوان لازمه جذب گرددشگر و توسعه گرددشگری ورزشی). چنانچه اشاره شد سایر مؤلفه های مورد مطالعه که هر کدام از آنها از وظایف و عملکردهای اساسی و مهم رسانه ها در قبال توسعه و ترویج گرددشگری ورزشی می باشند به هیچ وجه مورد توجه قرار نگرفته اند. همچنین کارکرد و عملکرد رسانه در ترویج و توسعه گرددشگری ورزشی نیز به عنوان متغیر وابسته، بهطور معنی داری (معنی داری کمتر از 0.05) در حد پایین تر از متوسط قرار دارد. این بدان معناست که نقش و تأثیر رسانه های مختلف در

فرآیند توسعه گردشگری ورزشی به طور کلی نادیده گرفته شده است، این در حالی است که امروزه کمتر مسأله ای است که تحت تأثیر رسانه و عملکردهای آن قرار نگرفته باشد. نتایج مشاهده شده در این بخش به خوبی مشخص می‌سازد که در زمینه توسعه گردشگری ورزشی به عنوان یکی از ابعاد مهم صنعت گردشگری، از قدرت و تأثیر رسانه‌های مختلف غفلت شده است. آنچه قابل توجه است در محدوده مطالعه این پژوهش هم نقش توسعه گردشگری در رونق اقتصادی کمتر مورد توجه قرار گرفته است و از پیاسیل و وتوانمندی رسانه در توسعه و ترویج گردشگری (به ویژه گردشگری ورزشی) بهره‌گیری چندانی نشده است. در ادامه برای مشخص شدن اثر هرکدام از مؤلفه‌های مذکور در قالب متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته (نقش و عملکرد رسانه در ترویج و توسعه گردشگری ورزشی استان آذربایجان شرقی)، از روش رگرسیون خطی چندگانه در نرم‌افزار SPSS شده است که نتایج آن در جداول ۴، ۵ و ۶ نشان داده شده است.

جدول ۴ - خلاصه مدل رگرسیون

اشتباه معیار	ضریب تبیین	ضریب همبستگی چندگانه	مدل
۰/۰۸۷	۰/۶۴۴	۰/۶۷۴	۰/۰۸۲۱

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۶.

نتایج جدول ۴ نشان از آن دارد که همبستگی قابل توجهی بین متغیرهای تحقیق وجود دارد ($R=0/821$). همچنین مشخص می‌شود که متغیرهای مستقل به میزان ۰/۶۷۴ از تغییرات متغیر وابسته را تبیین می‌کنند که این میزان نیز بسیار قابل توجه است و نشان از مطلوب بودن مدل رگرسیونی پژوهش دارد.

جدول ۵ - نتایج آزمون ANOVA مربوط به مقبولیت مدل را از منظر آماری

سطح معنی داری	F	مریع میانگین	درجه آزادی	جمع مربعات	مدل
۰/۰۰۰	۲۲/۰۸۸	۰/۱۷۰	۹	۱/۵۲۹	رگرسیون
		۰/۰۰۸	۹۶	۰/۷۳۹	باقیمانده
		۱۰۵	۲/۲۶۸		کل

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۶.

با توجه به جدول ۵ مشخص شد که جمع مربعات رگرسیون، به طور قابل توجهی بیش از باقیمانده می‌باشد (بیش از دوباره باقیمانده)، که نشان می‌دهد بخش اعظم از متغیر ترویج و توسعه گردشگری ورزشی توسط مدل نشان داده شده است. سطح معنی داری آماره F کمتر از ۰/۰۵ می‌باشد، و این بدان معنی است که تغییر نشان داده شده بوسیله مدل بر اثر اتفاق نیست.

جدول ۶ - معادله رگرسیون و آماره‌های آن

متغیرها	ضرایب غیر استاندارد	ضرایب استاندارد	t آزمون	سطح معنی داری
ضرایب رگرسیونی B	وزن β ها	خطای معیار	-	-
مقدار عرض از مبدأ (β_0)	۰/۱۶۲	۰/۱۶۲	۵/۳۴۹	۰/۰۰۰
مولفه اول	۰/۰۹۳	۰/۰۲۴	۰/۲۴۱	۳/۸۸۸
مولفه دوم	۰/۰۸۳	۰/۰۱۹	۰/۲۷۱	۴/۴۷۳
مولفه سوم	۰/۰۸۳	۰/۰۲۵	۰/۲۱۱	۲/۳۲۱
مولفه چهارم	۰/۱۰۸	۰/۰۲۴	۰/۲۷۶	۴/۴۳۱
مولفه پنجم	۰/۰۴۷	۰/۰۲۳	۰/۱۳۳	۲/۰۶۹
مولفه ششم	۰/۰۵۵	۰/۰۲۶	۰/۱۴۱	۲/۱۵۰
مولفه هفتم	۰/۰۷۴	۰/۰۲۴	۰/۲۱۲	۳/۱۰۵
مولفه هشتم	۰/۰۷۳	۰/۰۲۴	۰/۱۸۴	۳/۰۷۸
مولفه نهم	۰/۰۹۰	۰/۰۱۷	۰/۳۴۳	۵/۲۵۳

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۶.

نتایج جدول ۶ نشان از آن دارد که تمامی مؤلفه‌های مورد مطالعه بر عملکرد و کارکرد رسانه در ترویج و توسعه گردشگری ورزشی استان آذربایجان شرقی اثر مثبت و معنی داری (معنی داری کمتر از ۰/۰۵) دارند. به بیان دیگر ارتقاء و

بهبود تمامی عملکردهای رسانه ای مورد مطالعه به طور قطع منجر به توسعه گردشگری ورزشی خواهد شد. از بین مولفه های مورد مطالعه مؤلفه نهم یعنی «آگاه سازی و شفاف سازی در تبیین و تحلیل مسائل و مشکلات توسعه گردشگری ورزشی و به چالش کشیدن مسئولان، ارگان ها و نهادهای مربوطه در این زمینه»، با ضریب تأثیر 0.343 بیشترین اثر را بر عملکرد و کارکرد رسانه در ترویج و توسعه گردشگری ورزشی دارد و بعد از آن مؤلفه چهارم یعنی «اشاعه مقاهم و ارزش های مورد نظر گردشگری ورزشی و تقویت احساس تعلق و مشارکت اجتماعی در این زمینه» با ضریب تأثیر 0.276 ، در رتبه دوم قرار دارد. به عبارت دیگر آگاه سازی و شفاف سازی در تبیین و تحلیل مسائل و مشکلات توسعه گردشگری ورزشی و به چالش کشیدن مسئولان، ارگان ها و نهادهای مربوطه در این زمینه، مهم ترین عامل در افزایش کارآیی رسانه در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی در استان آذربایجان شرقی است. این مساله بیانگر آن است که اهمیت گردشگری ورزشی و نقش آن در رونق اقتصادی منطقه به خوبی درک شده است، ناگفته نماند که نارسایی ها و عدم هماهنگی ها از سوی مسئولان، ارگان ها و نهادهای مختلف مربوطه خود از مشکلات اساسی بر سر راه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی است. به منظور ارزیابی رسانه های مختلف بر اساس مؤلفه های مورد مطالعه از آزمون ANOVA استفاده شده است. (جدول ۷ و شکل شماره ۲).

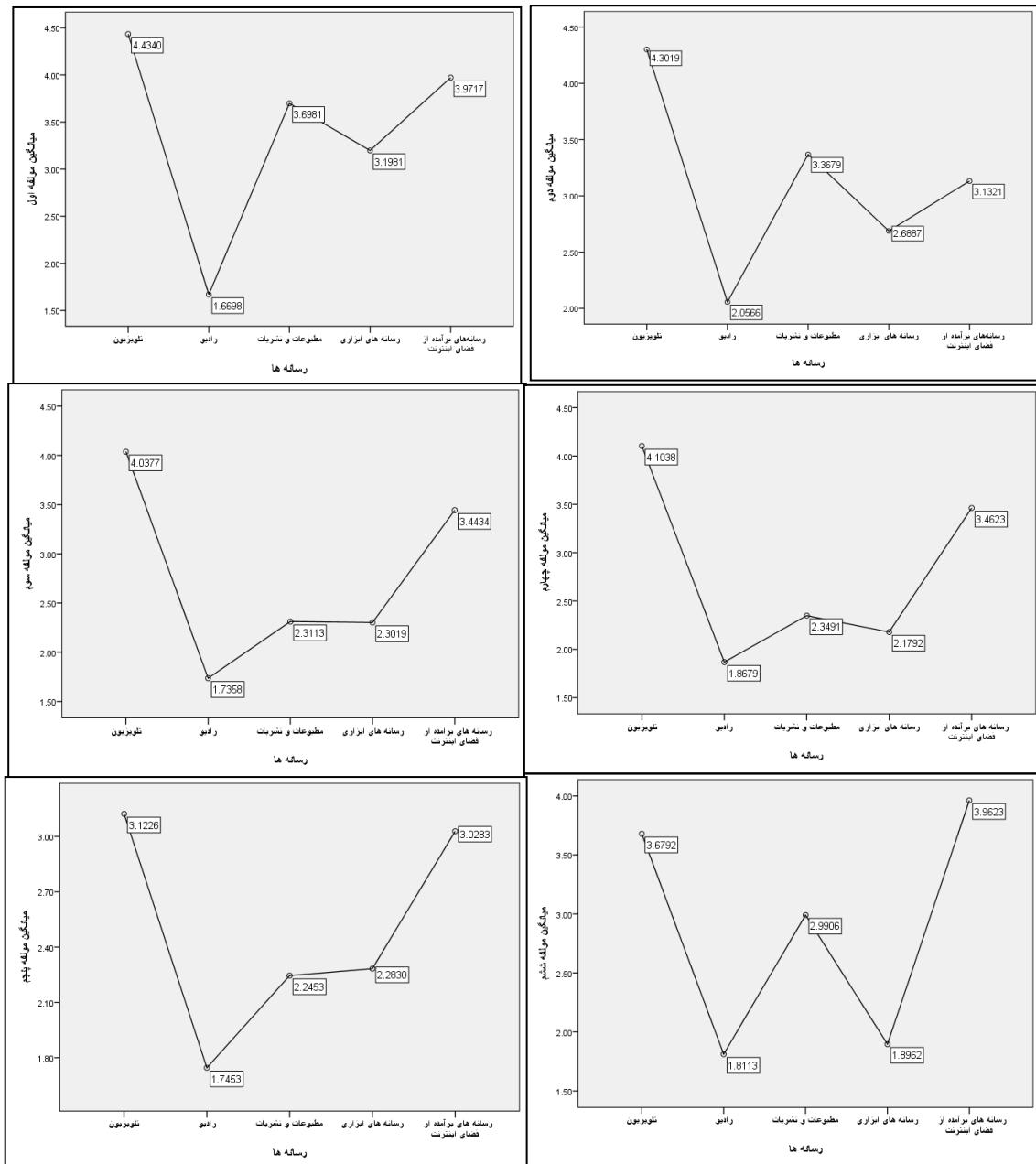
جدول ۷- آنواز یکراهه مولفه های ترویج و توسعه گردشگری ورزشی بر اساس عملکرد رسانه ای مختلف

سطح معنی داری	F آماره	مرتب میانگین	درجه آزادی	مجموع معربات	
0.000	$148/426$	۱۱۹/۷۵۲	۴	۴۷۹/۰۰۸	بین گروهی
		۰/۸۰۷	۵۲۵	۴۲۳/۵۷۵	درون گروهی
		۵۲۹		۹۰۲/۵۸۳	کل
0.000	$74/593$	۷۳/۵۳۱	۴	۱۲۵/۲۹۴	بین گروهی
		۰/۹۸۶	۵۲۵	۵۱۷/۵۲۸	درون گروهی
		۵۲۹		۸۱۱/۶۵۳	کل
0.000	$110/619$	۹۴/۳۲۷	۴	۳۷۷/۳۰۹	بین گروهی
		۰/۸۵۳	۵۲۵	۴۴۷/۶۷۹	درون گروهی
		۵۲۹		۸۲۴/۹۸۹	کل
0.000	$125/675$	۹۵/۲۸۳	۴	۳۸۱/۱۳۲	بین گروهی
		۰/۷۵۸	۵۲۵	۳۹۸/۰۳۸	درون گروهی
		۵۲۹		۷۷۹/۱۷۰	کل
0.000	$36/354$	۳۵/۷۰۱	۴	۱۴۲/۸۰۴	بین گروهی
		۰/۹۸۲	۵۲۵	۵۱۵/۵۷۵	درون گروهی
		۵۲۹		۳۷۹/۶۵۸	کل
0.000	$166/748$	۱۰۴/۱۸۴	۴	۴۱۶/۷۳۶	بین گروهی
		۰/۶۲۵	۵۲۵	۳۲۸/۰۱۹	درون گروهی
		۵۲۹		۷۴۴/۷۵۵	کل
0.000	$120/273$	۷۷/۷۵۵	۴	۳۱۱/۰۱۹	بین گروهی
		۰/۶۴۶	۵۲۵	۳۳۹/۴۰۶	درون گروهی
		۵۲۹		۶۵۰/۴۲۵	کل
0.000	$135/669$	۱۰۴/۲۰۳	۴	۴۱۶/۸۱۱	بین گروهی
		۰/۷۶۸	۵۲۵	۴۰۳/۲۳۶	درون گروهی
		۵۲۹		۸۲۰/۰۴۷	کل
0.000	$44/428$	۴۲/۷۸۵	۴	۱۷۱/۱۴۰	بین گروهی
		۰/۹۶۳	۵۲۵	۵۰۵/۵۸۵	درون گروهی
		۵۲۹		۶۷۶/۷۲۵	کل
0.000	$642/128$	۶۶/۴۶۰	۴	۲۶۵/۸۳۸	بین گروهی
		۰/۱۰۳	۵۲۵	۵۴/۳۳۷	درون گروهی
		۵۲۹		۳۲۰/۱۷۵	کل

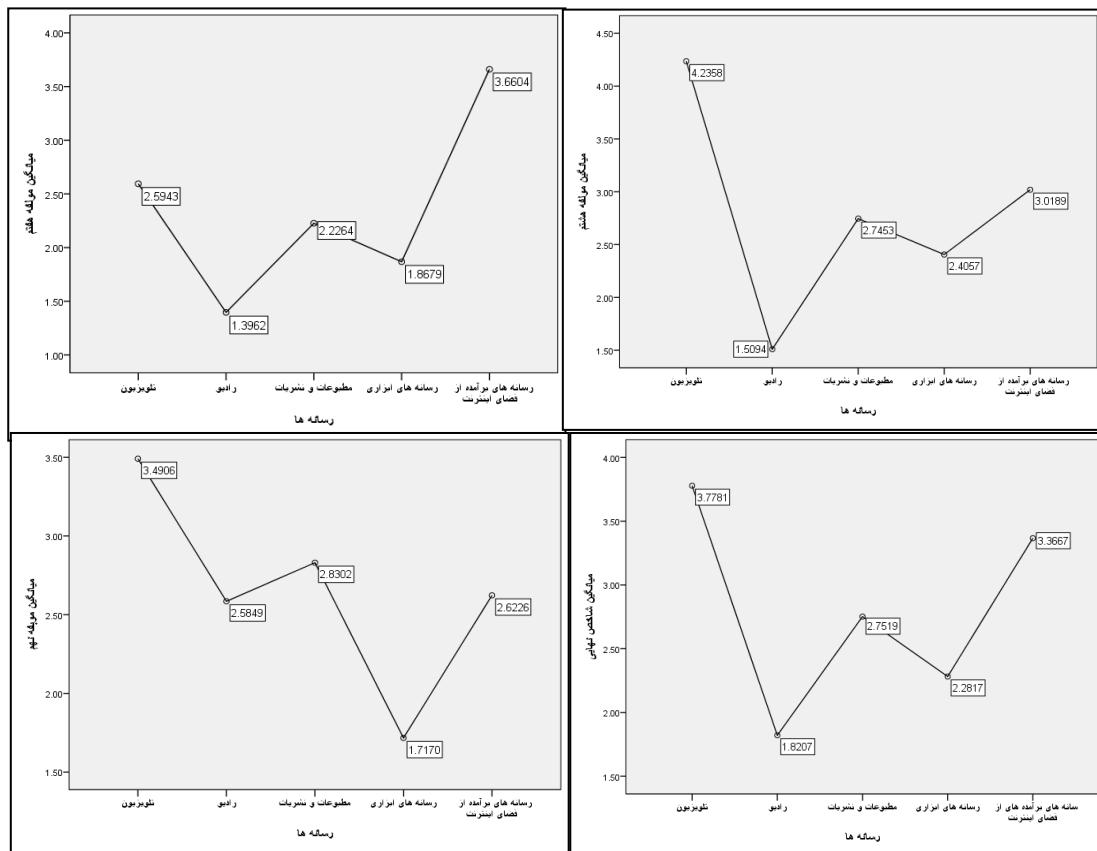
منبع: یافته های پژوهش، ۱۳۹۶.

کلی
(شاخص ترکیبی)

یافته های جدول ۷ به خوبی نشان می دهد که در تمامی مؤلفه های مورد مطالعه اختلاف معنی داری بین عملکرد رسانه های مختلف وجود دارد (سطح معنی داری کمتر از ۰/۰۵). به بیان دیگر، عملکرد و اثربخشی رسانه های مختلف در ابعاد مختلف مربوط به ترویج و توسعه گردشگری بسیار متفاوت است. به طوریکه در ارزیابی مؤلفه های مورد مطالعه برخی رسانه ها در سطح قابل قبول و حتی مطلوبی اریابی شده و برخی دیگر بسیار ضعیف و ناکارآمد. یکی از دلایل مهم این مسئله ناشی از ماهیت رسانه های باشد که برخی از آنها به دلایلی مانند دسترسی پذیری و پوشش مناسب تر، هزینه کمتر، عامله پسندتر بودن، ویژگی های و امکانات بیشتر و ... میدان عمل بیشتری داشته و در این مینه بهتر عمل کرده اند. جهت روشنتر شدن مسئله در ادامه نمودارهای مربوط به اختلاف میانگین مؤلفه های مورد بررسی بر اساس رسانه های مختلف و همچنین نتایج آزمون تعقیبی LSD ارائه شده اند. (جدول ۸).

شکل ۲ - نمودارهای مربوط به اختلاف میانگین مؤلفه های پژوهش بر اساس رسانه های مختلف- (منبع: داده های پژوهش، ۱۳۹۶).

شکل ۲ (ادامه) - نمودارهای مربوط به اختلاف میانگین مولفه های پژوهش بر اساس رسانه های مختلف- (منبع: داده های پژوهش، ۱۳۹۶).

آنچه از نمودارهای فوق در قالب شکل ۲ قابل برداشت است را می توان بصورت زیر بیان نمود: در مؤلفه اول یعنی «اطلاع رسانی و پخش سریع و دقیق اخبار در زمینه رویدادهای ورزشی»، به غیر از رادیو تمامی رسانه های دیگر عملکرد قابل قبولی داشته اند (با میانگین بالاتر از متوسط). در این بین تلویزیون بهترین عملکرد را در مؤلفه ذکور داشته است. در مؤلفه دوم یعنی «پوشش رسانه ای رویدادهای مهم ورزشی (پخش و گزارش)» تلویزیون عملکرد بسیار خوبی داشته است. عملکرد مطبوعات و نشریات و رسانه های برآمده از فضای اینترنت نیز، در حد قابل قبولی (بالاتر از متوسط) را ارزیابی شده است. در این مولفه، تلویزیون بهترین عملکرد و رادیو بدترین عملکرد را داشته اند. در مؤلفه سوم یعنی «همگن سازی و نزدیک کردن سلایق، خواست ها و انتظارات افراد جامعه در زمینه ترویج گرددشگری ورزشی»، تنها تلویزیون عملکرد خوبی داشته است به طوری که عملکرد رسانه های برآمده از فضای اینترنت در حد قابل قبول و سایر رسانه ها ضعیف ارزیابی شده اند. همچنانکه مشاهده می شود در این مؤلفه تلویزیون، بهترین عملکرد و رادیو ضعیف ترین عملکرد را داشته است. همانند مولفه سوم، در مؤلفه چهارم یعنی «اشاعه مفاهیم و ارزش های مورد نظر گرددشگری ورزشی و تقویت احساس تعلق و مشارکت اجتماعی در این زمینه»، نیز تنها تلویزیون عملکرد خوبی داشته است و سایر مؤلفه ها عملکرد غیر قابل قبولی داشته اند که در این بین رادیو ضعیف ترین عملکرد را داشته است. در مؤلفه پنجم «دارا بودن سیاست ها و راهبردهای مشخص، منسجم و هماهنگ در حوزه ترویج گرددشگری ورزشی»، تلویزیون و رسانه های برآمده از فضای اینترنت دارای عملکرد قابل قبولی بوده اند (بالاتر از متوسط). عملکرد سایر رسانه ها نیز غیر قابل قبول بوده است. در این مؤلفه تلویزیون بهترین عملکرد و رادیو ضعیف ترین عملکرد را داشته است. در مؤلفه «پرداختن به جنبه های آموزشی و تحقیقاتی در زمینه گرددشگری ورزشی از طریق تدوین برنامه های (یا مطالب) آموزشی و پژوهشی در این زمینه»، به عنوان مولفه ششم، رسانه های برآمده از فضای اینترنت و تلویزیون عملکرد قابل قبولی داشته اند و عملکرد سایر رسانه ها غیرقابل قبول ارزیابی شده است. در این مؤلفه رسانه های برآمده از فضای اینترنت بهترین عملکرد و رادیو ضعیف ترین عملکرد را داشته است. در مؤلفه هفتم، یعنی «توجه به تقویت

ارتباطات اجتماعی و میان فرهنگی در بستر گردشگری ورزشی»، تنها رسانه‌های برآمده از فضای اینترنت، عملکرد قابل قبولی (با میانگین بالاتر از متوسط) داشته‌اند و سایر رسانه‌در این مولفه عملکرد ضعیفی داشته‌اند. در این مولفه نیز رادیو ضعیف ترین عملکرد را داشته است. در مولفه هشتم، تحت عنوان «تلاش رسانه در جلب مشارکت عمومی و سرمایه‌گذاری (به ویژه بخش خصوصی) جهت تقویت زیرساخت‌ها مرتبط با گردشگری ورزشی و همچنین برگزاری مسابقات و جشنواره‌های ورزشی»، عملکرد تلویزیون خوب و عملکرد رسانه‌های اینترنتی قابل قبول ارزیابی شده است. سایر رسانه‌ها نیز در این مولفه عملکردی غیر قابل قبول داشته‌اند که در این بین رادیو ضعیف ترین عملکرد را داشته است. در مولفه نهم با عنوان «آگاه سازی و شفاف سازی در تبیین و تحلیل مسائل و مشکلات توسعه گردشگری ورزشی و به چالش کشیدن مسئولان، ارگان‌ها و نهادهای مربوطه در این زمینه»، که اثر گذارترین مولفه بر کارکرد رسانه در ترویج و توسعه گردشگری ورزشی در استان آذربایجان شرقی می‌باشد، تنها عنلکرد تلویزیون قابل قبول می‌باشد و سایر رسانه‌ها در این مورد عملکرد غیر قابل قبولی داشته‌اند. در این زمینه رسانه‌های ابزاری ضعیف ترین عملکرد را داشته‌اند. به طور کلی در شاخص نهایی که برآمده از میانگین کلیه مولفه‌هاست، تلویزیون و رسانه‌های اینترنتی توانسته اند عملکرد قابل قبولی داشته باشند و سایر رسانه‌ها در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی عملکرد ضعیف و غیر قابل قبول داشته‌اند. به طور کلی رادیو در این زمینه ضعیف ترین عملکرد را داشته است.

جدول ۸- مقایسه رسانه‌های مختلف بر اساس میانگین کلیه مولفه‌ها در آزمون تعقیبی LSD

معنی داری	خطای انحراف استاندارد	تفاوت میانگین‌ها	گروه‌ها	
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	۱/۹۵۷	تلوزیون	رادیو
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	۱/۰۲۶		مطبوعات و نشریات
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	۱/۴۹۶		رسانه‌های ابزاری
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	۰/۴۱۱		رسانه‌های اینترنتی
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	-۱/۹۵۷	رادیو	تلوزیون
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	-۰/۹۳۱		مطبوعات و نشریات
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	-۰/۴۶۱		رسانه‌های ابزاری
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	-۱/۰۴۶		رسانه‌های اینترنتی
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	-۱/۰۲۶	مطبوعات و نشریات	تلوزیون
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	۰/۹۳۱		رادیو
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	۰/۴۷۰		رسانه‌های ابزاری
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	-۰/۶۱۴		رسانه‌های اینترنتی
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	-۱/۴۹۶	رسانه‌های ابزاری	تلوزیون
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	۰/۴۶۱		رادیو
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	-۰/۴۷۰		مطبوعات و نشریات
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	-۱/۰۸۵		رسانه‌های اینترنتی
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	-۰/۴۱۱	رسانه‌های اینترنتی	تلوزیون
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	۱/۵۴۶		رادیو
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	۰/۶۱۴		مطبوعات و نشریات
۰/۰۰۰	۰/۰۴۴	۱/۰۸۵		رسانه‌های ابزاری

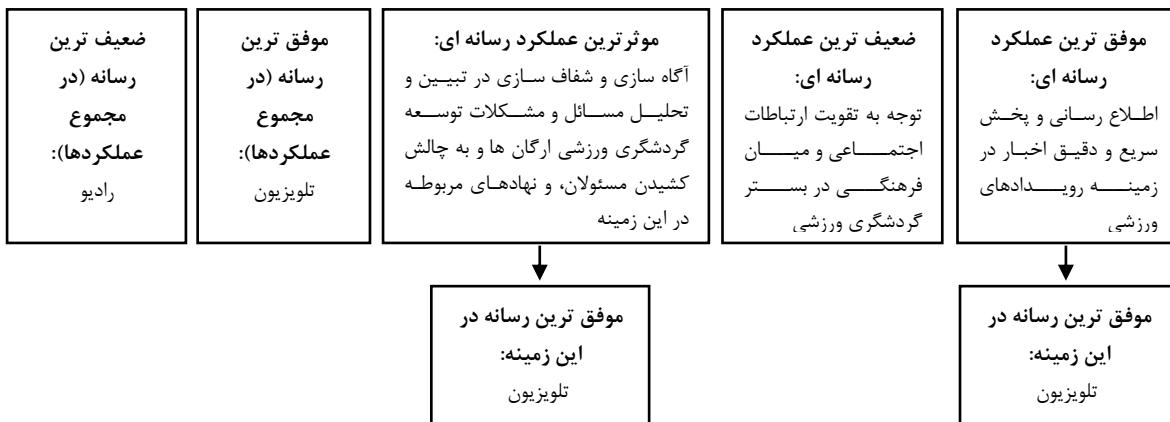
منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۶.

نتایج مندرج در جدول (۸) به خوبی نشان می‌دهد که تلویزیون با اختلاف معنی داری نسبت به کلیه رسانه‌های دیگر مورد بررسی، کارکرد و عملکرد بهتری در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی داشته است. بالعکس رادیو با اختلاف معنی داری نسبت به دیگر رسانه‌های مورد بررسی، ضعیف ترین عملکرد را در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی داشته است.

همچنین معنی داری آزمون LSD نشان می دهد که در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی، مطبوعات و نشریات از رادیو و رسانه های ابزاری عملکرد بهتر و از تلویزیون و رسانه های اینترنتی عملکرد ضعیف تری داشته اند. در مورد رسانه های ابزاری نیز باید گفت که این نوع رسانه در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی تنها از رادیو عملکرد بهتری داشته و نسبت به سایر رسانه ها ضعیف تر عمل کرده اند. رسانه های اینترنتی نیز به غیر از تلویزیون، از سایر رسانه ها در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی عملکرد بهتری داشته اند.

نتیجه گیری و ارائه پیشنهادها:

رسانه های مورد بررسی تاکنون نتوانسته اند به صورت مشخص و هدفمند نقش و وظایف خود را در راستای توسعه و ترویج گردشگری ورزشی بشناسند و یا در ایقای نقش خود، سیاست و برنامه مشخص داشته باشند، به طوری که عملکرد رسانه ها در اکثر موارد مورد بررسی ضعیف و غیرقابل قبول ارزیابی شده اند. از طرف دیگر آسیب شناسی چندانی در این زمینه انجام نشده و کارکرد ها و ظرفیت های رسانه های مختلف در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی بالاخص در استان آذربایجان شرقی انجام نگرفته است و همچنانکه مشخص شد در بین رسانه های مورد بررسی، تنها از بخشی از ظرفیت رسانه هایی مانند تلویزیون و رسانه های اینترنتی استفاده شده است و در سایر موارد موقتی حاصل نشده است.

شکل ۳- جمع بندی کارکرد رسانه ها مختلف در زمینه ترویج گردشگری ورزشی در استان آذربایجان شرقی - منبع: یافته پژوهش، ۱۳۹۶.

در انتهای به منظور فراهم سازی زمینه فاعیت بیشتر و عملکرد مؤثر رسانه ها در توسعه گردشگری ورزشی پیشنهادات زیر در سطح استان ارائه می شود:

- ✓ با توجه به اینکه مؤثرترین و مهمترین مولفه اثرگذار بر توسعه و ترویج گردشگری ورزشی در استان آذربایجان شرقی، «آگاه سازی و شفاف سازی در تبیین و تحلیل مسائل و مشکلات توسعه گردشگری ورزشی ارگان ها و به چالش کشیدن مسئولان، و نهادهای مربوطه در این زمینه» است لذا پیشنهاد می شود این معیار (به ویژه در قالب رادیو، تلویزیون و رسانه های اینترنتی) بصورت ارائه برنامه های چالشی و مباحثه ای بیشتر مورد توجه قرار گیرد.
- ✓ تخصیص بودجه بیشتر به برنامه های تلویزیونی در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی، با توجه به عملکرد آن و رسایی این رسانه و پوشش گسترده مخاطبان بسیار،
- ✓ گنجاندن بیشتر برنامه های مربوط به ترویج گردشگری ورزشی (از قبیل معرفی جاذبه ها، اطلاع رسانی رویدادها، تبلیغات، پوشش، تحلیل و بررسی مسائل و مشکلات و ...) در رادیو، به ویژه اینکه از یک طرف خیلی کم به ظرفیت های این رسانه در امر گردشگری (به ویژه گردشگری ورزشی) توجه شده و از طرف دیگر این رسانه کم هزینه است و بسیار راحت تر از سایر رسانه ها در دسترس بوده و از لحاظ جغرافیایی، وسعت بیشتری را پوشش می دهد.
- ✓ تغییر رویکرد مطبوعات و نشریات از اطلاع رسانی صرف به رویکردی تحلیلی و حتی آموزشی در زمینه ترویج و توسعه گردشگری ورزشی،

- ✓ توجه بیشتر متصدیان امر گردشگری ورزشی به برخی از انواع اثر گذار رسانه‌های ابزاری مانند: فیلم‌های تبلیغی، فیلم کوتاه و بلند، سخنرانی، همایش و ... امکان بهره گیری از ظرفیت‌ها و مزایای این نوع از رسانه‌ها؛
- ✓ ساماندهی و ایجاد هماهنگی بین رسانه‌های اینترنتی مختلف از طریق ارائه برنامه‌ها، اقدامات و گام‌های مشترک رسانه‌های مختلف اینترنتی در زمینه ترویج گردشگری ورزشی محدوده مورد مطالعه.

منابع و مأخذ:

۱. اصفهانی، نوشین (۱۳۸۸): جهانگردی ورزشی، انتشارات عصر انتظار، چاپ اول، تهران.
۲. اکبری، مجید؛ جعفری مهرآبادی، مریم؛ طالشی انبوهی، مرضیه و نوبخت سیجانی (۱۳۹۵): سنجش کارایی نسبی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی در بخش زیرساخت‌های گردشگری با استفاده از رویکرد تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)، فصلنامه جغرافیا و توسعه، سال چهاردهم، شماره ۴۵، صص ۲۲۰-۱۹۷.
۳. حمیدی، الهه (۱۳۹۳): بررسی نقش رسانه‌ها در توسعه گردشگری ورزشی، اولین کنگره تخصصی مدیریت شهری و شوراهای شهر، ساری، مرکز همایش‌های ایران، ۱ و ۲ خرداد.
۴. خالدیان، محمد؛ مصطفایی، فردین؛ صمدی، مهران و فخر کیا (۱۳۹۲): نقش رسانه‌های جمعی در توسعه ورزش، فصلنامه مدیریت ارتباطات در رسانه‌های ورزشی، سال اول، شماره ۲، صص ۵۶-۴۸.
۵. خطیب زاده، مهدی؛ کوزه چیان، هاشم و افشار هنرور (۱۳۹۲): نقش کیفیت خدمات گردشگری ورزشی در تمایل به بازگشت گردشگران ورزشی، فصلنامه مطالعات مدیریت ورزشی، سال پنجم، شماره ۱۷، صص ۲۰۶-۱۹۱.
۶. دادگران، سید محمد (۱۳۹۴): مبانی ارتباطات جمعی، انتشارات فیروزه، چاپ بیستم، تهران.
۷. داوودی، نادر (۱۳۷۹): بهره مندی جوانان ایرانی از مطبوعات ورزشی، پایان نامه کارشناسی ارشد علوم ارتباطات، دانشگاه علامه طباطبائی.
۸. رضا قلی زاده، بهنام (۱۳۸۹): مروری بر اثرات رسانه‌ها بر گردشگری، فصلنامه پژوهش‌های ارتباطی، سال هفدهم، شماره ۶۴، تهران، صص ۱۸۵-۱۵۹.
۹. زیتونلی، عبدالحمید؛ فراهانی، ابوالفضل و حسن اسدی (۱۳۹۲): گردشگری ورزشی و اثرات بلندمدت اقتصادی بررسی دیدگاه کارشناسان گردشگری و تربیت بدنی و گردشگران در مورد اثرات توسعه توریسم ورزشی بر اشتغال و درآمد در استان گلستان، فصلنامه رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی، دوره ۱، شماره ۱، صص ۱۸-۱۱.
۱۰. شاه محمدی، عبدالرضا (۱۳۸۵): اقناع و تبلیغ: جامعه شناسی و فنون، چاپ اول، انتشارات زرباف اصل، تهران.
۱۱. شاه محمدی، عبدالرضا (۱۳۹۰). بررسی نقش رسانه‌ها در امنیت ملی، فصلنامه مطالعات رسانه‌ای، سال ششم، شماره ۱۴، تهران، صص ۵۶-۴۳.
۱۲. عباسی، اعظم (۱۳۸۹): بررسی آمیخته‌های بازاریابی در صنعت گردشگری ورزشی ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه حکیم سبزواری.
۱۳. قیامی راد، امیر؛ محرم زاده، مهرداد و باقر حسین پور (۱۳۸۷): رابطه دیدگاه مدیران ورزشی و مدیران گردشگری کشور و عوامل گردشگری ورزشی در ایران، فصلنامه المپیک، دوره شانزدهم، شماره ۴۲، صص ۶۱-۵۱.
۱۴. کاووسی، اسماعیل و سید محمود هاشمی (۱۳۹۰): ارزیابی نقش رسانه ملی در تحقق مهندسی فرهنگ سازمانی، فصلنامه مطالعات رسانه‌ای، سال ششم، شماره ۱۳، صص ۱۰۵-۸۵.
۱۵. مؤکز آمار ایران (۱۳۹۵): نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن استان آذربایجان شرقی.
۱۶. مهدی زاده ملاباشی، تورج (۱۳۹۵): طراحی الگوی برنامه‌ریزی رسانه‌ای مبتنی بر گردشگری مذهبی در ایران، مطالعه موردی: کشور آذربایجان، رساله دکتری مدیریت رسانه‌ای، دانشگاه امام رضا (ع).
۱۷. یاوری، یوسف؛ عسگریان، فربنا و محمد خیری شجاعی (۱۳۹۵): چالش‌های توسعه گردشگری ورزشی منطقه آزاد ارس با تأکید بر نظرات مدیران و کارشناسان، دوفصلنامه مدیریت و توسعه ورزش، سال پنجم، شماره ۱، صص ۲۴۴-۲۲۳.
18. Azubuike, Ch. Endwell Onyinye, N. Grace Nnennaya, N. (2017): THE ROLE OF THE MEDIA IN TOURISM DEVELOPMENT IN NIGERIA: THE RIVERS STATE EXPERIENCE, Journal of New Media and Mass Communication, Vol.57, pp: 23–28.

19. Cho, K. (2001): DEVELOPING TAEKWONDO AS A TOURIST COMMODITY, Journal of Applied Sports Sciences, Vol. 13 Issue 2, Pp: 53-62.
20. Cristea, A. Apostol, M-S. Dosecu, T. (2015): THE ROLE OF MEDIA IN PROMOTING RELIGIOUS TOURISM IN ROMANIA, Journal of Procedia - Social and Behavioral Sciences, Volume 188, pp: 302–306.
21. Gratton, C., Dobson, N., & Shibli, S. (2012): Chapter 3-The role of major sports events in the economic regeneration of cities: Lessons from six World or European Championships. Routledge Online Studies on the Olympic and Paralympic Games, 1(45), pp: 35-45.
22. Hinch, T., & Higham, J. (Eds.), (2004): Sport tourism development. Tonawada, NY: Channel View Publications, pp: 15-21.
23. Mercille, J. (2005): MEDIA EFFECT ON IMAGE: THE CASE OF TIBET, Journal of Annals of Tourism Research, 32 (4), pp: 1039-1055.
24. Preuss, H., & Solberg, H. A., (2006): ATTRACTING MAJOR SPORTING EVENTS-THE ROLE OF LOCAL RESIDENTS, Journal of European Sport Management Quarterly, 6 (4), pp: 391-411.